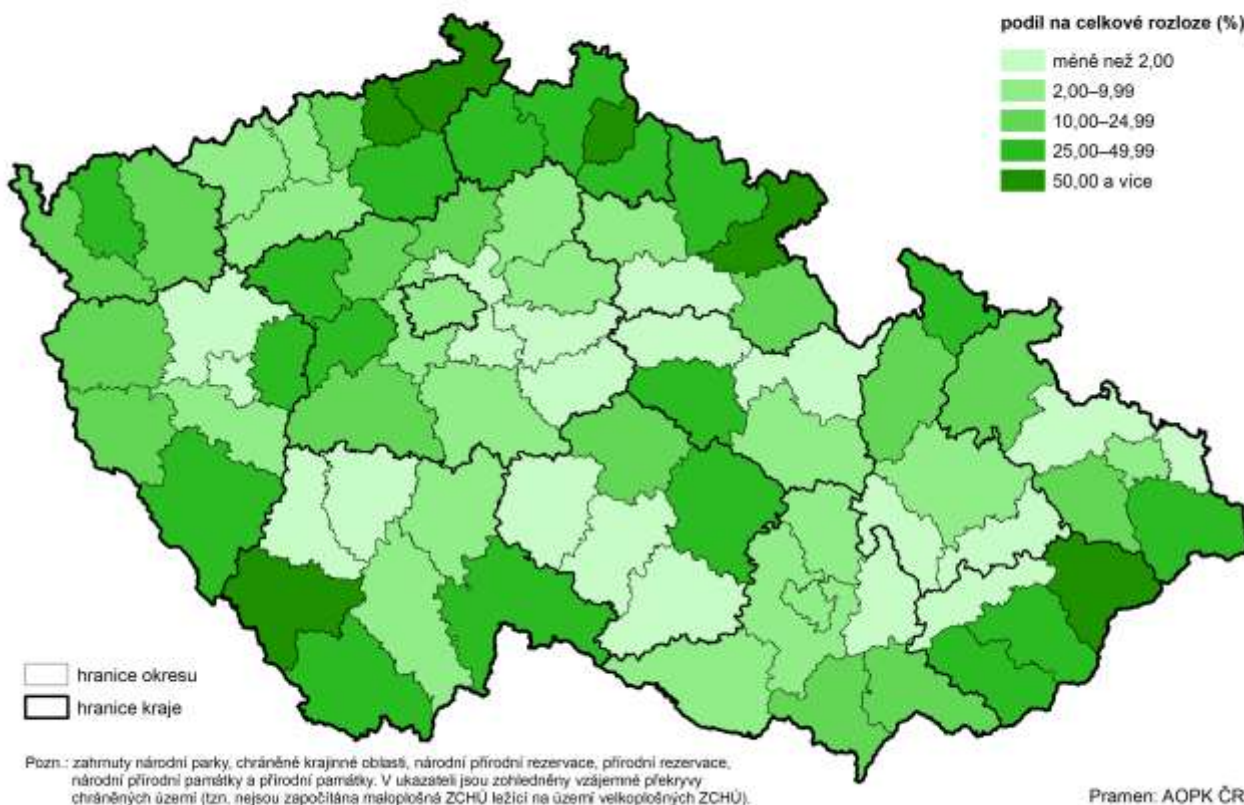

4. Životní prostředí

Téměř 19 % území kraje se nachází v chráněných územích

Z celkové rozlohy Moravskoslezského kraje 5 430 km² připadá 18,9 % na zvláště chráněná území (ZCHÚ). Jejich celkovou rozlohou 1 025 km² (k 31. 12. 2017) náleží kraji osmá příčka v porovnání s ostatními regiony. Mezi velkoplošná zvláště chráněná území patří CHKO Beskydy, CHKO Jeseníky a CHKO Poodří, které dohromady zaujímají 941 km². Na konci roku 2017 se v kraji nacházelo 163 maloplošných zvláště chráněných území (MZCHÚ) o celkové rozloze 84 km². Konkrétně se jedná o 7 národních přírodních památek, 11 národních přírodních rezervací, 69 přírodních památek a 76 přírodních rezervací. Rozsah chráněných ploch zůstává vcelku stabilní, k určitému nárůstu proti roku 2012 došlo pouze v rámci MZCHÚ o 12 území, což územně představuje přírůstek necelých 12 km².

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2017

NATURA 2000 z velké části kopíruje ZCHÚ

Soustava chráněných území vytvořená na základě jednotných principů na území států EU – NATURA 2000 – ze značné části překrývá ZCHÚ. V rámci této soustavy je v kraji evidováno 5 ptačích oblastí, z nichž některé zasahovaly na území kraje jen částečně, s celkovou rozlohou 737 km². Jmenovitě se jednalo o Poodří, Heřmanský stav – Odra – Poolší, Beskydy, Jeseníky, Libavá. V kraji se rovněž nachází na ploše 723 km² 49 evropsky významných lokalit. Jelikož se ptačí oblasti a evropsky významné lokality mohou částečně překrývat, byl celkový podíl soustavy Natura 2000 na rozloze kraje cca 18 %.

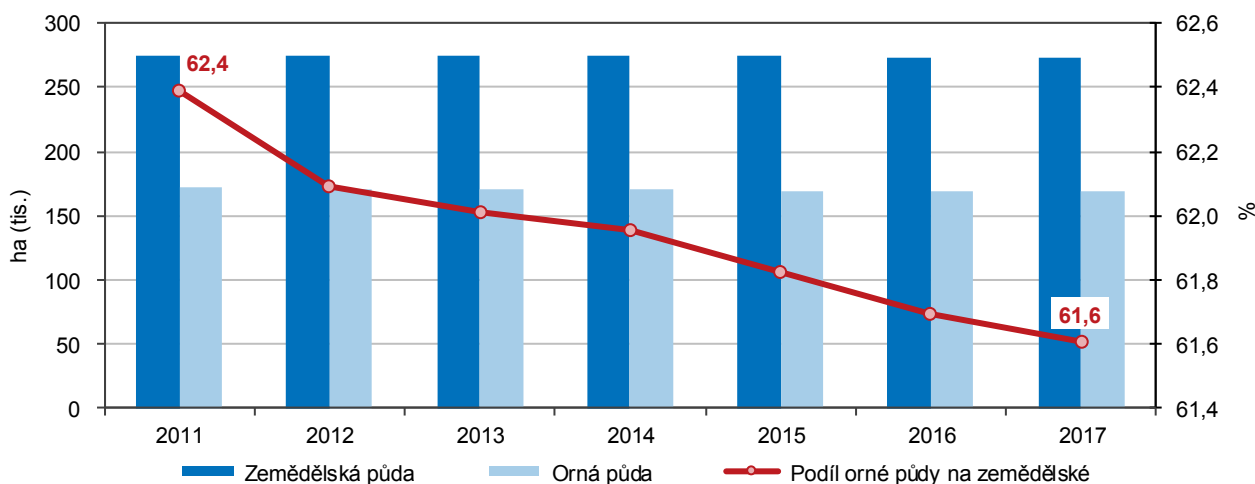
Orné půdy ubývá, zvyšují se plochy lesů a trvalých travních porostů

Ve využití půdy dále pokračuje proces snižování podílu zemědělské půdy, takže se podíl zemědělské (50,3 %) a nezemědělské půdy (49,7 %) v kraji téměř srovnal. Ve struktuře zemědělské půdy připadají více než tři pětiny na ornou půdu (61,6 %), téměř jedna třetina na trvalé travní porosty (31,6 %) a necelých 7 % na zahrady, ovocné sady a vinice. I zde probíhají postupné změny – nadále se zvyšuje podíl

ploch trvalých travních porostů (z 31,3 % v roce 2012 na 31,6 % v roce 2017) téměř výhradně na úkor podílu orné půdy (pokles z 62,1 % v roce 2012 na 61,6 % v roce 2017). Přestože se zvětšovala plocha nezemědělské půdy, její struktura se od roku 2012 prakticky neměnila. Přírůstky lesní půdy činily ve zmiňovaném období kolem 85 ha ročně. Mírně vzrostly vodní plochy, naopak zastavěných ploch ubylo. Největší nárůst tak zaznamenaly ostatní plochy, jež se od roku 2012 zvětšily o cca 1 215 ha, a to zejména v souvislosti s výstavbou komunikací.

Graf 4.1 Výměra zemědělské a orné půdy v Moravskoslezském kraji

Pramen: ČÚZK

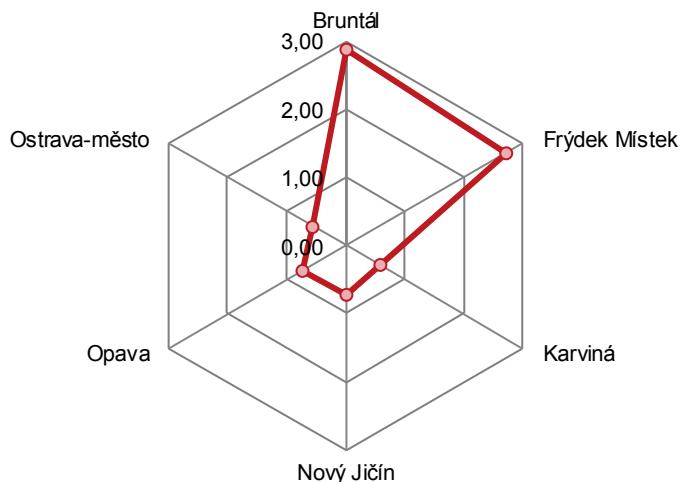

Změny v užívání půdy posilují ekologickou stabilitu krajiny

Celkově lze změny v užívání půdy hodnotit ve směru mírného posilování ekologicky stabilnější krajiny. Rozdílná je ale samozřejmě situace v jednotlivých částech kraje. To dokumentuje porovnání jednotlivých okresů podle koeficientu ekologické stability (KES). Ten poměřuje plochy tzv. stabilních a nestabilních krajinných prvků. Bruntálsko a Frýdecko-Místecko jsou (s hodnotou KES blížíící se k 3,00) hodnoceny jako přírodní a přírodě blízká krajina s výraznou převahou ekologicky stabilních struktur a nízkou intenzitou využívání krajiny. Naproti tomu ostatní okresy mají KES pod hodnotou 1,00, což znamená území intenzivně využívané (zejména zemědělskou velkovýrobou) s oslabením autoregulačních pochodů v ekosystémech. Celý kraj s hodnotou KES 1,34 lze hodnotit jako vcelku vyváženou krajinu, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami.

Graf 4.2 Koeficient ekologické stability podle okresů k 31. 12. 2017

Zdroj: ČSÚ

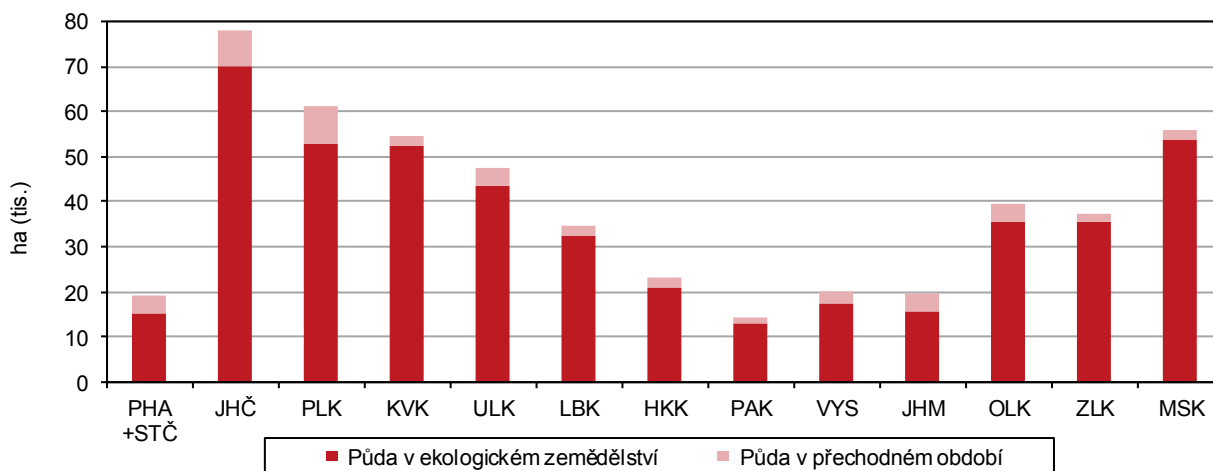

Rozloha ekologicky obhospodařované půdy se stabilizovala

Moravskoslezský kraj patří, vzhledem k hornatému charakteru na severozápadě a jihovýchodě a vysokému podílu trvalých travních porostů, mezi kraje s významným podílem ekologicky obhospodařované půdy (plocha o rozloze necelých 56 tis. ha zaujímá pětinu celkové rozlohy zemědělské půdy kraje). Zastavení nárůstu ekologického zemědělství po roce 2011 bylo obdobné vývoji v ostatních krajích ČR. O počtu 419 ekologických podnikatelů – zemědělců, kteří v roce 2017 sídlili v Moravskoslezském kraji, lze hovořit v kontextu ČR jako o nadprůměrném. Co se týče produkce biopotravin, v Moravskoslezském kraji mělo v roce 2017 sídlo 44 výrobců biopotravin z celkového počtu 717 výrobců v ČR.

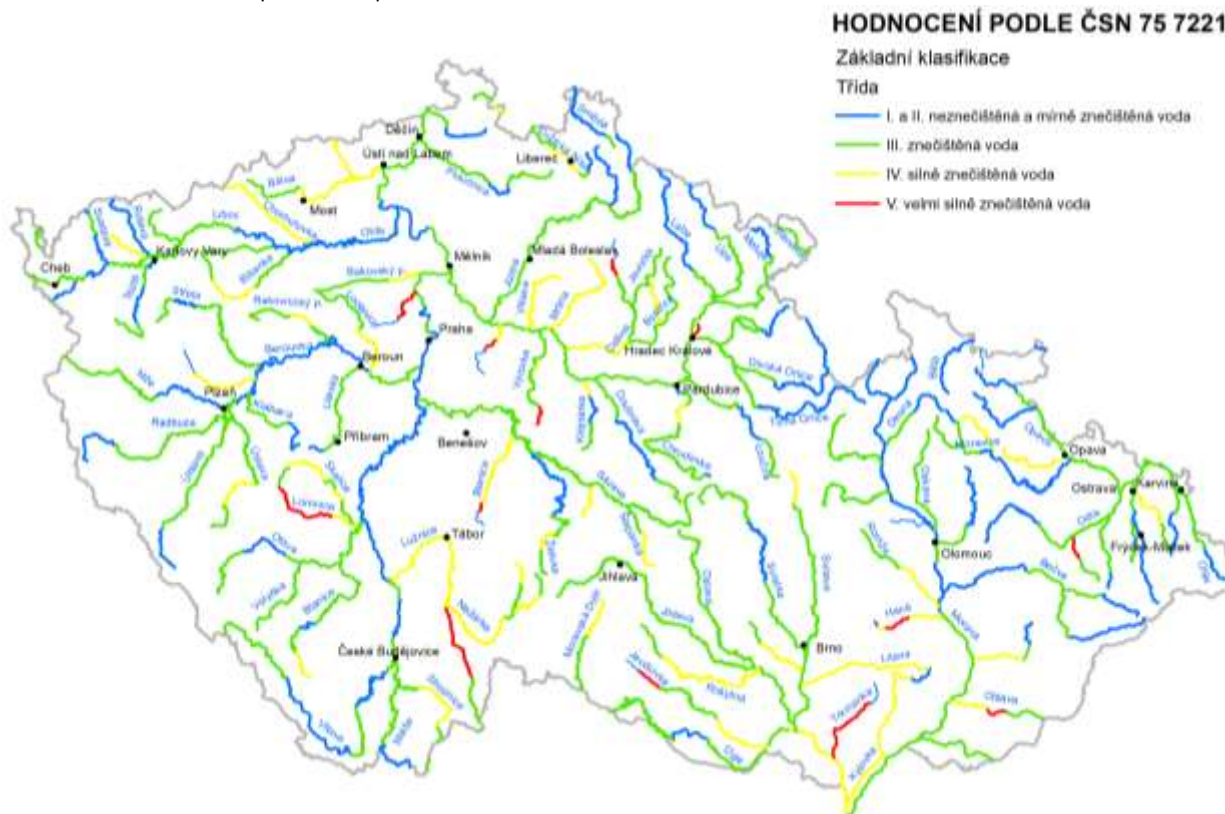
Graf 4.3 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2017

Pramen: Ministerstvo zemědělství

Jakost vody v tocích ČR, 2016–2017

Pramen: VÚV TGM, v. i. v., z podkladů s. p. Povodí a ČHMÚ

Pozn.: Mapa je sestavena na základě výsledného zařazení jednotlivých profilů podle normy ČSN 75 7221, které je dáno nejhorší třídou z následujících ukazatelů: BSK₅, CHSK_{Cr}, N-NH₄⁺, N-NO₃⁻, P_{celk}, a saprobní index makrozoobentosu.

Jakost vody se v posledních letech výrazně nemění

Jakost povrchových vod se z dlouhodobého hlediska významně zlepšila, nicméně je nadále ovlivňována především přetrvávající průmyslovou a důlní činností. Negativně se rovněž projevuje klimatický charakter posledních let – nižší, v průběhu roku jinak rozložené srážky, vyšší teploty a to v průběhu celého roku, rychlejší nástup léta, nebo zimní měsíce s nižší zásobou vody ve sněhu. Na řadě toků v posledních letech sledujeme výrazné nižší průtoky, některé toky v některých úsecích úplně vysychají, zarůstají bylinnou i vodní vegetací. Ze souhrnného hodnocení základních ukazatelů sledovaných podle ČSN 75 7221 lze zjistit, že v kraji přetrvává znečištění většiny toků kraje klasifikovaných nejčastěji III. třídou jakosti. Silně znečištěná voda (IV. třída jakosti) byla v období 2016–2017 zaznamenána ve Hvozdnici, Černém potoku a na dolním toku Lučiny. Na krátkém úseku dolní Jičínky dosáhla jakost vody nejhorší V. třídy, tedy velmi silně znečištěné vody. Problémem je v tomto případě především vysoká koncentrace fosforu.

Zhruba tisíc obyvatel kraje není napojeno na veřejný vodovod

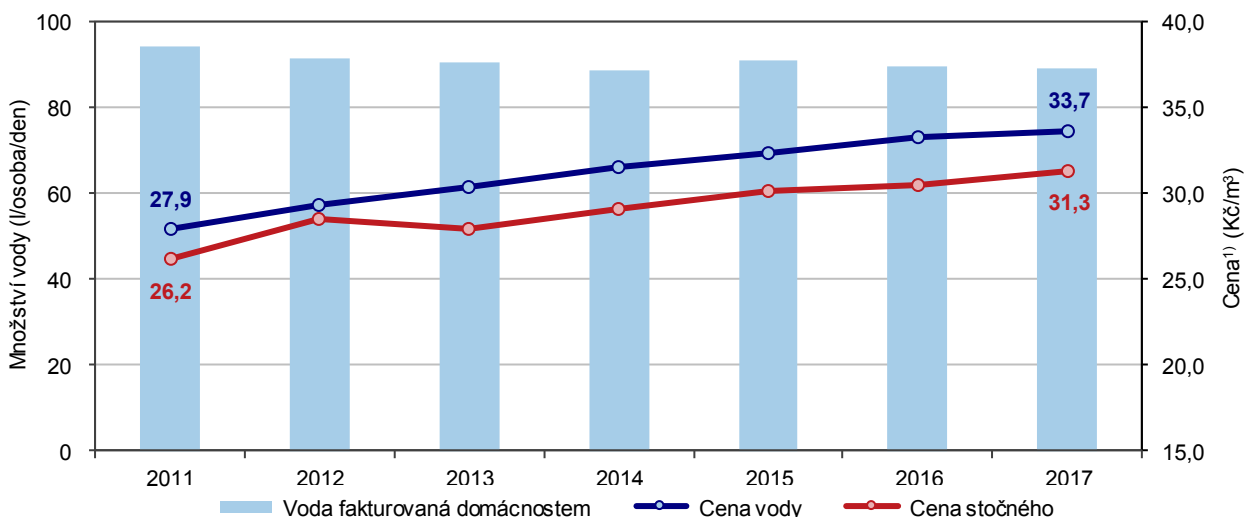
Moravskoslezský kraj vyniká v dostupnosti připojení k veřejnému vodovodu, jak ostatně dokládají následující hodnoty – téměř 1 194 tis. obyvatel kraje, tj. 99,9 % z celkového počtu, bylo v roce 2017 zásobováno vodou z vodovodu. Je to po Hl. městě Praze a Karlovarském kraji třetí nejvyšší podíl, čemuž napomáhá centralizovaný charakter osídlení a technické a ekonomické možnosti budování této infrastruktury. V porovnání s rokem 2012 došlo k nárůstu tohoto ukazatele o 0,2 procentního bodu.

Téměř 70 % fakturované pitné vody spotřebují domácnosti

V roce 2017 bylo vyrobeno 75,9 mil. m³ pitné vody, tj. o 9,7 % méně proti roku 2012. Necelá pětina z tohoto množství vody je vyrobena z podzemních vod, což je spolu s Prahou nejméně mezi kraji. Množství fakturované pitné vody v roce 2017 dosáhlo v kraji téměř 56,7 mil. m³. Největším spotřebitelem zůstávají domácnosti, kterým bylo fakturováno necelých 39,3 mil. m³ vody. Podíl domácností na celkové spotřebě tak činí 69,2 % a proti roku 2012 se zvýšil o 1,4 procentního bodu.

Graf 4.4 Specifické množství vody fakturované domácnostem, cena vody a stočného v Moravskoslezském kraji

Zdroj: ČSÚ

¹⁾ vodné a stočné je uváděno v cenách bez DPH

Spotřeba vody na osobu klesá, ceny vodného a stočného dále rostou

Výše cen vodného a stočného za m³ vody v hodnoceném období až na jednu výjimku neustále stoupá. Ceny vodného (33,7 Kč/m³ bez DPH) a stočného (31,3 Kč/m³ bez DPH) patří mezi nejnižší v zemi a zůstávají pod celorepublikovým průměrem. Spotřeba vody fakturovaná domácnostem v Moravskoslezském kraji v roce 2017 činila 89,1 l na osobu a den a meziročně se tak o 0,7 l snížila. V dlouhodobějším

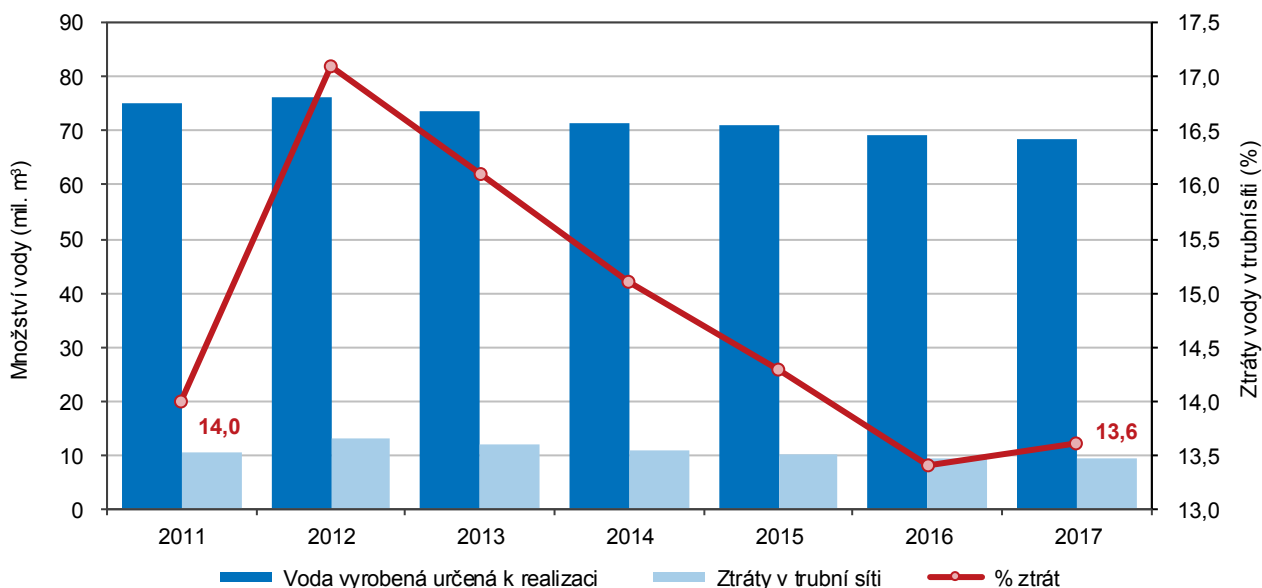
horizontu se spotřeba vody snižuje (proti roku 2012 o 2,4 l/osoba/den), což lze přičíst na vrub zvyšování cen vodného a stočného či cíleného využívání efektivnějších a úspornějších spotřebičů. V celostátním srovnání krajů je však stále takoveto množství vody spotřebované jedincem čtvrté nejvyšší za Prahou, Jihomoravským a Ústeckým krajem.

Ztráty pitné vody ve vodovodní síti se snižují

K postupnému zlepšení dochází v posledních letech v efektivnosti využití vyrobené vody. Snad díky zlepšující se kvalitě a technickému stavu vodovodní sítě, která v kraji dosahuje délky 7 765 km, podíl ztrát pitné vody ve vodovodní síti sice vzrostl v roce 2017 meziročně o 0,2 procentního bodu na 13,6 %, ale stále je druhý nejnižší v ČR.

Graf 4.5 Výroba vody určené k realizaci a její ztráty v trubní síti v Moravskoslezském kraji

Zdroj: ČSÚ

Podíl obyvatel napojených na veřejnou kanalizaci roste, blíží se republikovému průměru

Přes milion obyvatel v Moravskoslezském kraji bydlí v domech napojených na veřejnou kanalizaci. V porovnání s počtem obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů je to o téměř 200 tis. osob méně. V relativním vyjádření je na kanalizaci napojeno 83,8 % obyvatel. Přestože se v porovnání s rokem 2012 tento podíl zvýšil o 1,5 procentního bodu, zůstává kraj místem s relativně nižší úrovní této vybavenosti, když v mezikrajském porovnání mu přísluší 10. nejvyšší pozice.

Přibližně 98 % odpadních vod je čištěno

Za celý rok 2017 bylo do kanalizace vypuštěno v Moravskoslezském kraji 51,3 mil. m³ odpadních vod. V tomto čísle jsou však zahrnuty i zpoplatněné srážkové vody, takže bez této položky představoval objem vypouštěných vod 46,8 mil. m³. Z nich rozhodující část (71,3 %) připadá na vody splaškové. Pouze 2,0 % vypouštěných odpadních vod do kanalizace (bez srážkových vod) v roce 2017 není čištěno. Přitom průmyslové a ostatní vody jsou čištěny téměř v plném rozsahu (nečištěno je jen 0,3 % vod). Naproti tomu splaškové vody jsou čištěny z 97,3 %. Vezmeme-li v úvahu vody balastní (srážkové), pak celkový objem čištěných vod představoval více než 97 mil. m³.

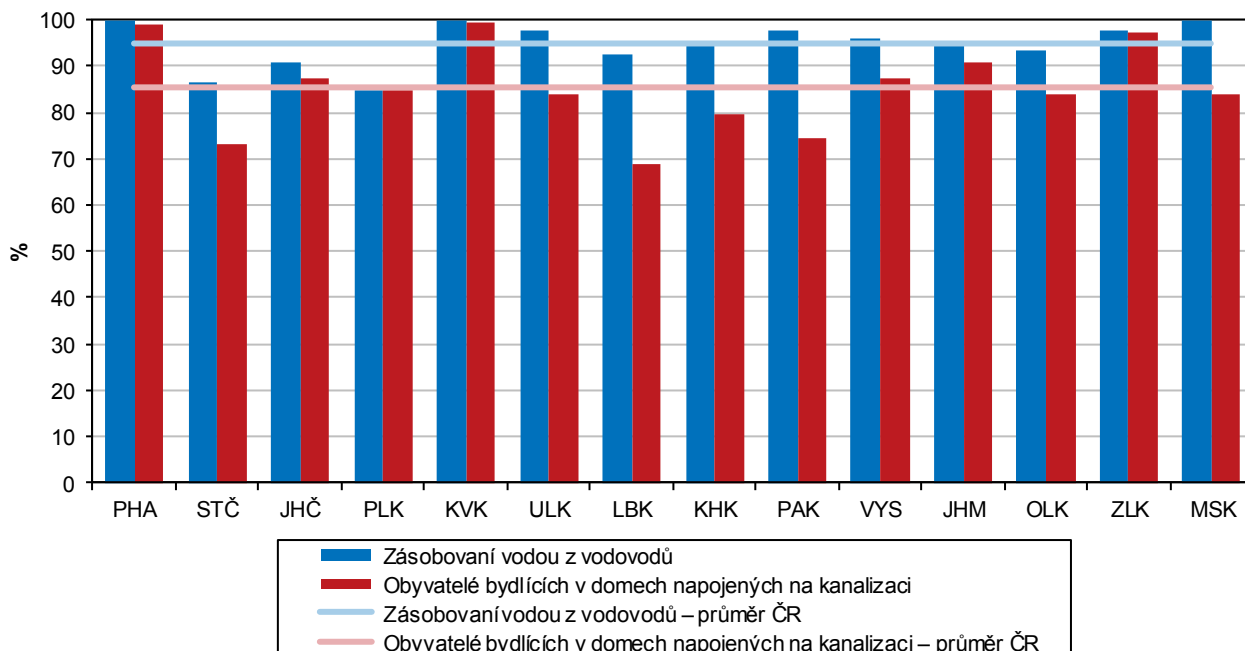
Počet obyvatel napojených na ČOV roste, přesto je v rámci ČR mírně podprůměrný

Na kanalizaci s koncovou čistírnou odpadních vod (ČOV) je napojeno 78,7 % obyvatel kraje (o 2,9 procentního bodu více než v roce 2012). Přesto zůstává připojení na kanalizaci zakončenou ČOV, i přes dlouhodobý nárůst podílu připojených obyvatel, v kontextu ČR mírně podprůměrné (průměr činí 85,5 %). Z celkového počtu 161 ČOV bylo na jednu ČOV v roce 2017 připojeno průměrně 5 902 osob, což je nejvíce z krajů ČR, s výjimkou Hl. m. Prahy. Proti roku 2012 se

počet ČOV zvýšil o 10 a celková denní kapacita o 5,3 tis. m³. Ta v roce 2017 činila přes 523 tis. m³ za den a při čištění bylo za celý rok vyprodukováno téměř 19,5 tis. t kalů (v sušině). Téměř polovina těchto kalů (46,2 %) je zneškodněna kompostováním.

Graf 4.6 Podíl obyvatel zásobovaných vodou a napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu podle krajů v roce 2017

Zdroj: ČSÚ

Účinnost ČOV se zvyšuje

Podle technologie čištění plně převládají mechanicko-biologické, když ryze mechanických je pouze 5 zařízení. Již více než 58 % čistíren má terciární stupeň čištění, tzn. je uzpůsobena pro další odstraňování dusíku nebo fosforu, případně dusíku a fosforu současně. Z hlediska účinnosti čištění na odtoku z ČOV se snižuje zejména znečištění ve formě biochemické spotřeby kyslíku (BSK₅) a nerozpuštěných látek, kde se účinnost pohybuje kolem 98,5 %. Téměř 95% účinnost je pak u chemické spotřeby kyslíku (CHSK_{Cr}). U celkového fosforu i celkového dusíku zůstává z vod na přítoku zhruba 17,5 % znečišťujících látek i na odtoku.

Území kraje pokrývají z více než jedné třetiny lesy

Významným krajinným prvkem Moravskoslezského kraje jsou lesy. V roce 2017 činila celková porostní plocha lesů včetně holin v Moravskoslezském kraji 187 tis. ha, tj. 34,5 % z jeho celkové rozlohy. Průměrná lesnatost je v šesti okresech Moravskoslezského kraje velmi odlišná. Především díky pohořím Moravskoslezské Beskydy a Jeseníky je nejvyšší podíl lesů na celkové výměře okresu na Frýdecko-Místecku, kde dosahuje přes 49 %, a na Bruntálsku necelých 45 %. Naopak nejnižší lesnatost je v okresech Karviná a Ostrava-město s 13,6 %, resp. 15,3 %. Nejpočetněji zastoupenou věkovou skupinu v lesích Moravskoslezského kraje v roce 2017 představovaly nejmladší porosty ve věku do 20 let, přičemž průměrný věk listnatých dřevin byl 58 let a jehličnanů 63 let. Hospodářské lesy s primární produkční funkcí zaujímaly 83,5 %, lesy zvláštního určení 15,9 % a lesy ochranné 0,8 % z celkové porostní plochy. Jehličnaté lesy se v roce 2017 rozprostíraly na 65,1 % porostních ploch.

Postupné přibližování se přirozené skladbě lesa

Přesto, že přirozená skladba lesů v kraji počítá s většinovým zastoupením listnatých stromů a minimálním podílem smrčín, tvořily v roce 2017 smrky 55,2 % porostních ploch. Dalšími nejrozšířenějšími jehličnatými dřevinami jsou modřiny a borovice.

Z listnáčů byly s 15,2 % podílem nejvíce zastoupeny buky, za nimiž následují duby a javory. Od roku 2000 je však možné pozorovat trend postupného přibližování se přirozenému stavu, neboť nově zakládáné porosty tvoří z větší části listnaté stromy, naopak nejvíce těženy jsou jehličnany (přes 90 % z celkově vykáčeného lesního porostu).

Zalesňování listnatými stromy převažuje

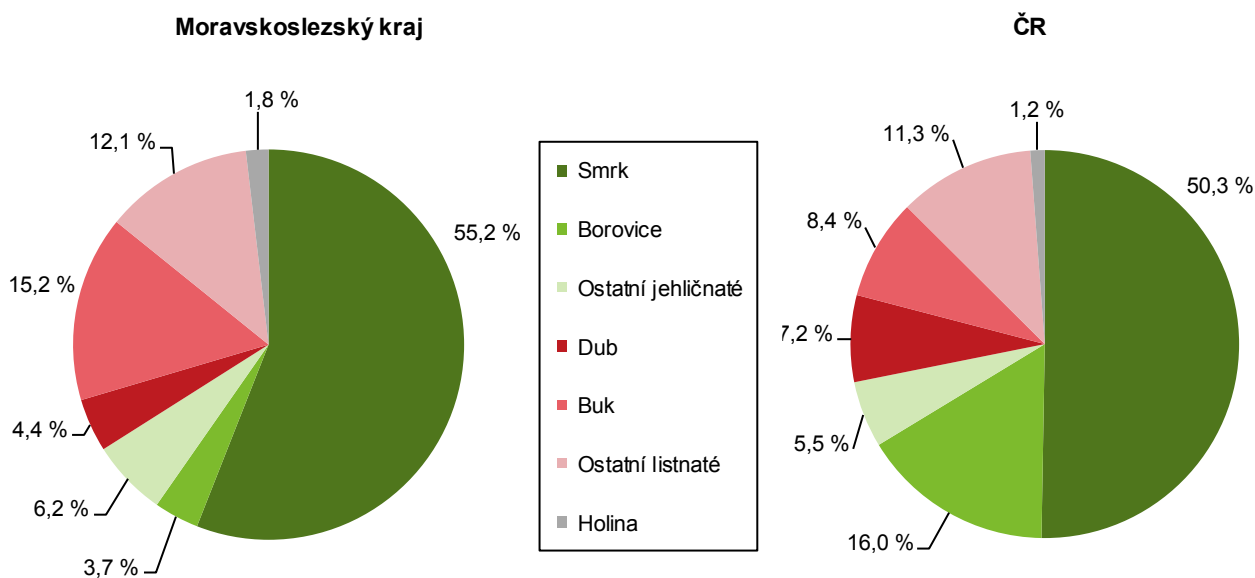
Rozsah zalesňovaného území v roce 2017 (2 236 ha) je v celém hodnoceném období největší. Proti předchozímu roku činí nárůst 277 ha. Trendu snižování podílu jehličnatých stromů na úkor listnatých odpovídá druhu dřevin, jimiž je zalesňováno. Ve všech letech jsou plochy zalesněné listnáči vyšší než plochy připadající na jehličnany (v přibližném poměru 60 : 40). Z jehličnatých stromů převládá zalesňování smrkem. Z listnatých dřevin tvoří přes 2/3 zalesňovaných ploch buk (69,5 %) a přibližně 11 % připadá na dub.

Těžba dřeva se v roce 2017 výrazně zvýšila

Těžba dřeva v roce 2017 dosáhla v kraji necelých 2,8 mil. m³ (bez kůry) a byla tak jednoznačně nejvyšší za celé hodnocené období (o 1,5 mil. m³ proti roku 2012). V letech 2012 až 2015 byla těžba dřeva v kraji výrazně nižší, v průměru cca 1,5 mil. m³ (bez kůry). Tyto výkyvy v těžbě jsou ovlivněny těžbou nahodilou, což jen dokládá, že hospodářské využití lesa a jeho ekonomický přínos významně závisí na průběhu počasí a povětrnostních podmínkách daného roku. Od roku 2012 jsou objemy zpracované nahodilé těžby jedny z největších mezi všemi kraji v republice, v roce 2017 tvoří dokonce 91,4 % z celkové těžby v kraji. Zatímco dříve se jednalo zejména o těžbu živelní, situace se od roku 2012 změnila a větší část připadla na těžbu hmyzovou.

Graf 4.7 Druhová skladba dřevin lesních porostů v Moravskoslezském kraji v roce 2017

Pramen: ÚHÚL

Kvalitu ovzduší v kraji ovlivňuje řada faktorů

Kvalita ovzduší v Moravskoslezském kraji je ve vysoké míře ovlivněna souhrou několika faktorů, kterými jsou koncentrace velkého množství průmyslu a lokálních topenišť jak na české, tak na polské straně, hustá automobilová doprava, přeshraniční přesun znečištění, typ osídlení, morfologie terénu v Ostravské pánvi a současně její uzavřenost z jižní a západní strany, a v neposlední řadě také aktuální rozptylové podmínky. Nejzávažněji se tyto vlivy projevují ve střední a severovýchodní části kraje (Ostravsko, Karvinsko a Třinecko).

Emise hlavních znečišťujících látek pomalu klesají

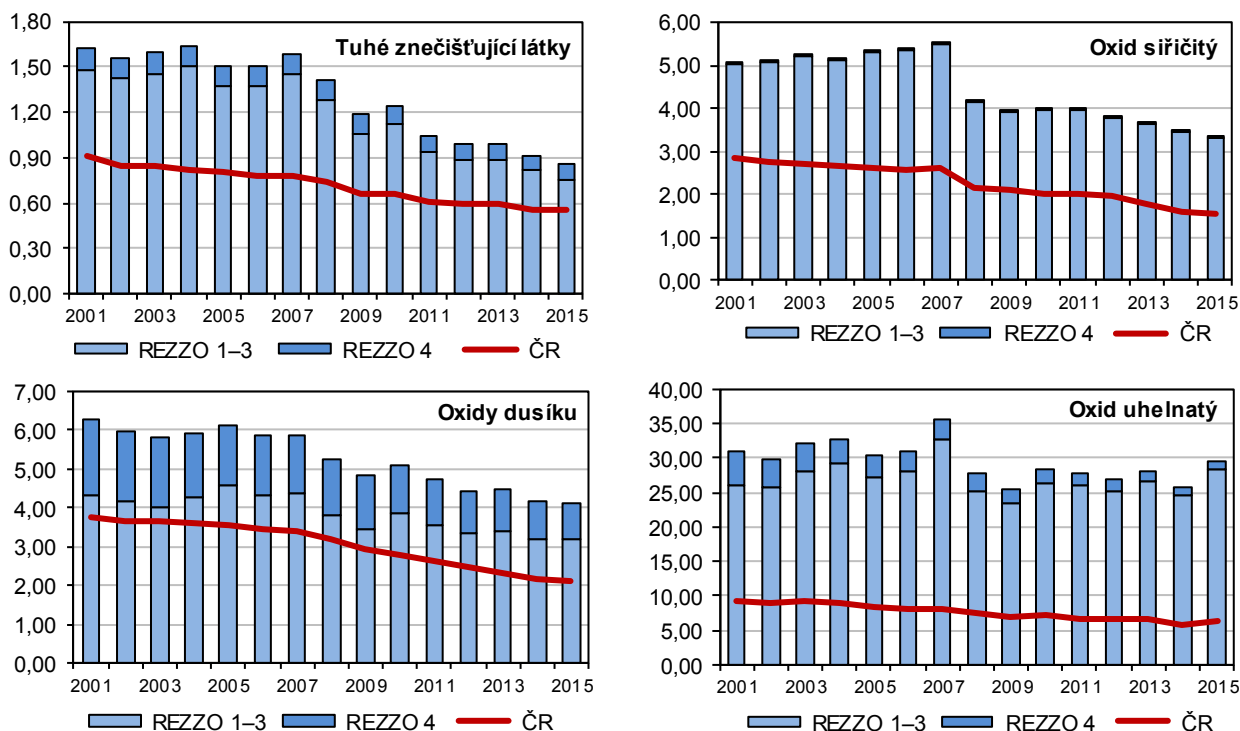
Měrné emise znečišťujících látek do ovzduší v Moravskoslezském kraji v období 2010–2015 i přes mírně rozkolísaný vývoj celkově poklesly. Srovnáme-li zatím poslední známá data z roku 2015 s rokem 2014, pak můžeme hovořit o zlepšení stavu ovzduší, neboť u tří ze čtyř základních sledovaných polutantů (s výjimkou emisí CO) došlo k poklesu. I přes tyto pozitivní zprávy však zůstává Moravskoslezský kraj v rámci ČR jedním z nejvíce postižených. To lze doložit vzájemným srovnáním krajských hodnot měrných emisí základních znečišťujících látek, které jsou v Moravskoslezském kraji v případě měrných emisí oxidu uhelnatého největší, u tuhých látek a oxidu siřičitého druhé největší a v případě oxidů dusíku třetí největší. Hlavními zdroji znečišťování jsou (s různou mírou podílu na celku) stacionární zdroje znečištění REZZO 1–3, nicméně v souvislosti s realizací opatření na snížení emisí v průmyslu se postupně zvyšuje podíl dopravy (mobilních zdrojů REZZO 4).

Imisní situace se meziročně mírně zlepšila

Imisní situace v roce 2016 se při porovnání průměrných imisí ve shodných lokalitách proti roku 2015 zlepšila, v průměru poklesly imisní koncentrace u všech znečišťujících látek. V roce 2016 byl v kraji překročen alespoň jeden imisní limit na 91 % území v důsledku výskytu nadlimitních koncentrací suspendovaných částic PM₁₀ a PM_{2,5}, benzo(a)pyrenu a přízemního ozonu. K nejvýraznějšímu meziročnímu snížení došlo v případě imisních koncentrací přízemního ozonu, zaznamenán byl rovněž významný pokles imisí prašných částic PM₁₀ a PM_{2,5}.

Graf 4.8 Měrné emise hlavních znečišťujících látek v Moravskoslezském kraji v t/km²

Pramen: ČHMÚ

Nejhorší stav ovzduší je v aglomeraci Ostrava/Karviná/Frydek-Místek

Do přehledu nejvíce znečištěných souvislých oblastí v celé ČR lze zahrnout zejména aglomeraci Ostrava/Karviná/Frydek-Místek. Původci znečištění ovzduší v této oblasti jsou vysoká koncentrace průmyslové výroby, velká hustota zástavby s lokálním vytápěním pevnými palivy a zahuštěná dopravní infrastruktura na obou stranách česko-polské hranice.

Produkce podnikového odpadu je ve srovnání s dalšími kraji nadprůměrná

Nejen s vysokou industrializací kraje, ale i s odstraňováním starých ekologických zátěží a odtěžováním a zpracováním starých hald z hutní a ocelářské výroby, je úzce spojena i vysoká produkce podnikových odpadů. Hodnotou převyšující

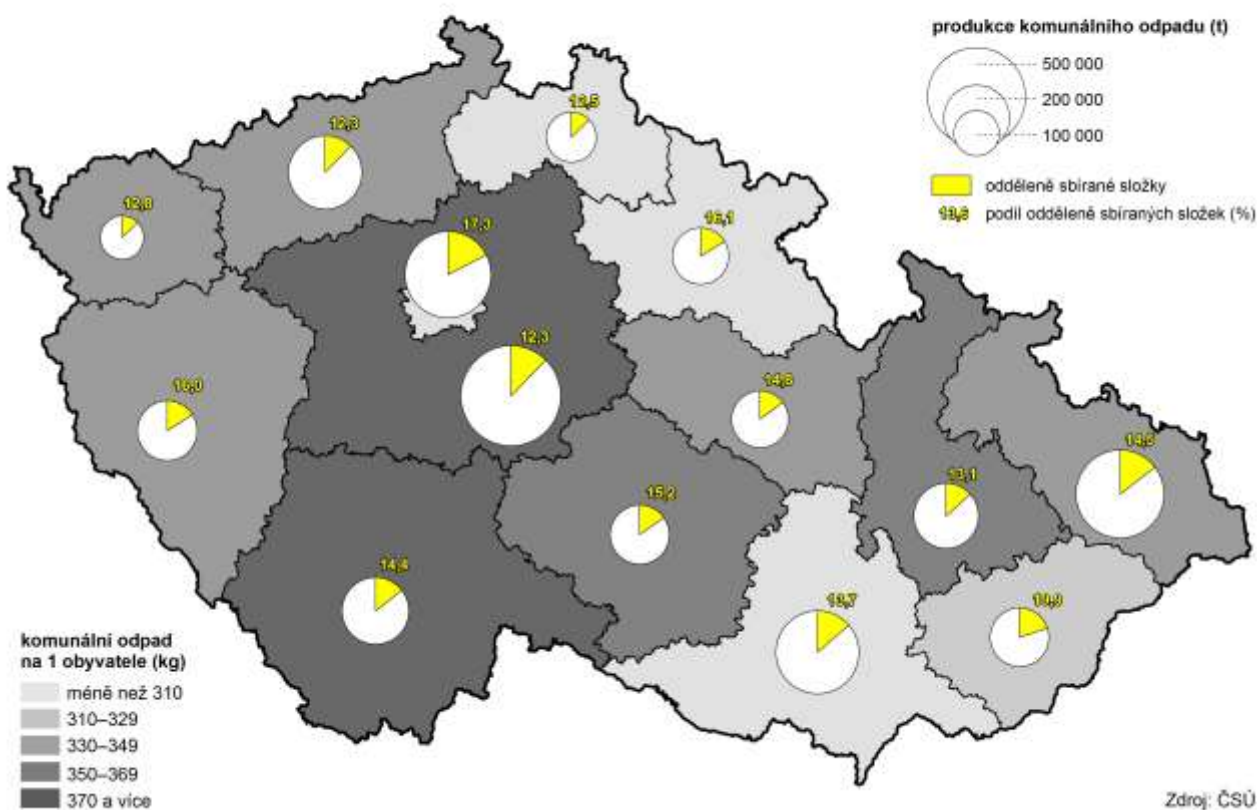

2,6 mil. t se řadíme v celkové produkci odpadů v roce 2016 (údaje roku 2017 nejsou dosud k dispozici) mezi kraji na 3. místo za Hl. m. Prahu a Jihomoravský kraj. Po přepočtu na jednoho obyvatele tak připadalo zhruba 2,2 tuny odpadu, což je po Praze, Jihomoravském a Jihočeském kraji čtvrtá nejvyšší hodnota.

Největším producentem podnikového odpadu zůstává zpracovatelský průmysl

Z pohledu hlavních producentů podnikových odpadů podle odvětví je situace v hodnoceném období stabilní, nicméně dochází ke změnám v jejich podílu na celkovém vyprodukovaném množství. Největším producentem odpadů tak zůstává zpracovatelský průmysl (zejména výroba základních kovů, hutní zpracování kovů; slévárenství), jehož podíl činil v roce 2016 přes 47 % (meziroční nárůst podílu o 2,9 procentního bodu). Dalším podstatným zdrojem produkce odpadů je stavebnictví s podílem necelých 22 % a také energetika s více než 11,5% zastoupením na produkci odpadů.

Komunální odpad v krajích v roce 2016

Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele meziročně vzrostla

Hodnocení vývojového trendu produkce komunálního odpadu je poměrně obtížné. Pokles produkce odpadů je střídán nárůstem a naopak. Konkrétně v roce 2016 bylo vyprodukováno 414 tis. t odpadu (o 8,8 % více než v roce 2015), což v přepočtu na jednoho obyvatele činí 341 kg za rok (proti roku 2015 nárůst o 28 kg). V porovnání s ostatními regiony je to šestá nejvyšší hodnota, vyšší o 2 kg než celorepublikový průměr (339 kg na osobu a rok). Z hlediska struktury komunálního odpadu je nejvýznamnější položkou běžný svoz (přes 57 %), podíl odděleně sbíraných složek se v průběhu hodnoceného období příliš nemění – v roce 2016 tvořily přes 14 % komunálního odpadu v Moravskoslezském kraji, což je asi 50 kg odpadu na obyvatele.

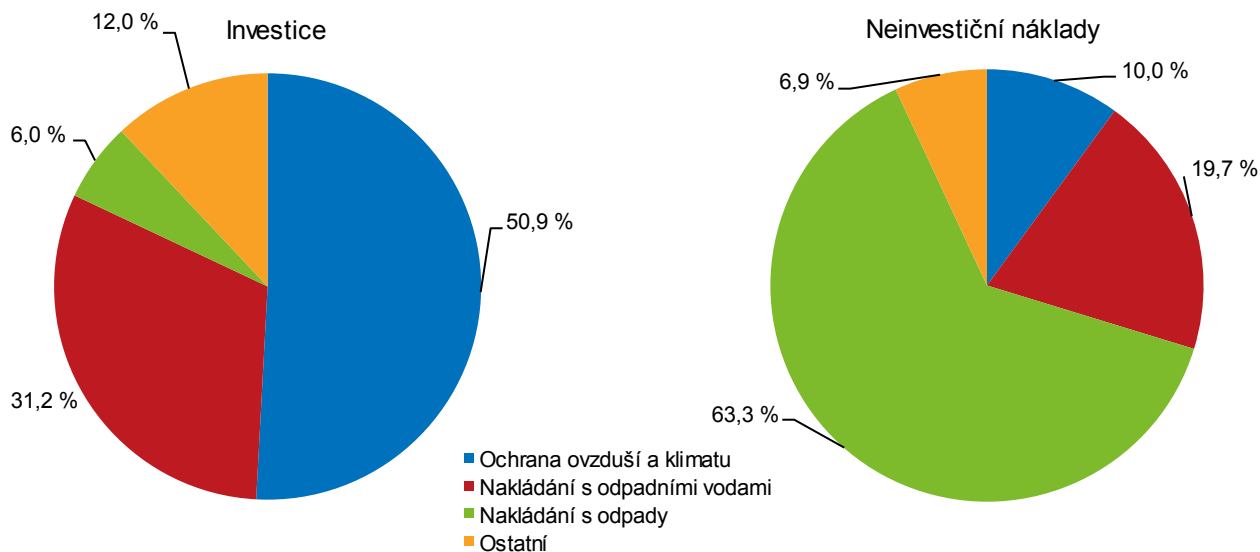
Objem neinvestičních nákladů na ochranu ŽP převyšuje investiční výdaje

Celkové vklady do ochrany životního prostředí (hodnoceno podle sídla investora) dosáhly v roce 2016 částky 9,6 mld. Kč, to je meziročně o 28,8 % méně. Na rozdíl od předchozího roku, kdy byl objem neinvestičních nákladů a investic do životního

prostředí téměř ve stejné výši, v roce 2016 byl větší díl výdajů směřován do oblasti neinvestiční, na kterou připadá asi 64 %.

Graf 4.9 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí subjektů se sídlem v Moravskoslezském kraji podle účelu (v %, průměr let 2012–2016)

Zdroj: ČSÚ

Struktura investic a neinvestičních výdajů na ochranu životního prostředí podle účelu se diametrálně liší

V členění podle účelu jsou za kraje k dispozici pouze data podle sídla investora. Z výše uvedeného grafu znázorňujícího pětiletý průměr je patrné, že struktura vynaložených finančních prostředků se zásadně liší u investic a neinvestičních nákladů. Největší část investic je určena na ochranu ovzduší a klimatu a nakládání s odpadními vodami (dohromady cca 80 %), zatímco rozhodující objem neinvestičních nákladů (téměř dvě třetiny) je vynaložen na nakládání s odpady.

